

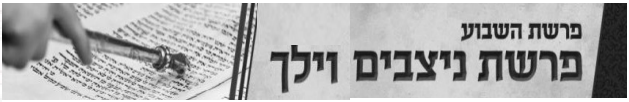

צ'ון תורני שכונ'י

בעזה"ת אֵלֵינוּ יְהוָה וְשֵׁל תְּנִידוּ

גליון 716

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

פרשת השבוע
פרשת ניצבים וילך

"ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך"

צריך להבין, כיון שאמר החיים והמוות נתתי לפניך וציוה וברחת בחיים, א"כ פשוט הוא שאם יבחר בחיים, יחיה הוא וזרעו, מדוע חוזרת התורה ואומרת למען תחיה אתה וזרעך? בפרט צריך להבין, שהרי גם זרעו מצווה וברחת בחיים למען תחיה, אם כן יזכה לחיים מצד עצמו, מדוע התורה כוללת הבנים עם האב? ביאר הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל: התורה מצווה עלינו שנעשה את המצוות בצורה כזו שגם בנינו ירצו לקיימם שכן לפעמים אדם יכול לקיים מצוות כמי שכפאו שד וכמי שהיה מעדיף לחיות בלעדיהם, הילדים רואים היטב התנהגות זו וזה משפיע עליהם, לכן התורה מצוה "ובחרת בחיים", למען תחיה אתה וזרעך משום שכאשר הילדים יראו שאתה מקיים תורה ומצוות כמו שזוכה בהם לחיים, זה יגרום שגם להם תהיה שמחה במצוות וזה ישפיע על כל רוחניותם. בזה הסביר איך יתכן שהיו יהודים שמסרו נפשם בבואם לאמריקה על שמירת השבת ולא זכו שבניהם יישארו נאמנים לה' ולתורתו. והסביר שאכן מסרו נפש אך ביום השישי כשבאו מהעבודה וסיפרו שאיבדו את עבודתם בגלל שמירת שבת אמרו זאת בעצב מתוך אנחה ולא אמרו זאת בשמחה שזכו ב"ה לעמוד בניסיון ולעבוד את השי"ת ועצב זה שניכר היה על פניהם נתן לבניהם את הרגשה שהם אינם יכולים לעשות את הדבר הקשה הזה, רק אביהם ביכולתו היה לעמוד בדבר קשה זה, אילו עשו זאת מתוך שמחה והיו בניהם רואים זאת שזכו לשמור השבת והכל כאין וכאפס שזכו לשמור שבת ממילא היה להם חשק ורצון להמשיך ולחיות בצורה זו. (לתתך עליון)

בפתח האהל

"ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו"
מסופר שהרב כהנמן לפני יציאתו לחו"ל - לבני ישראל שבגולה. נכנס הוא ושאל את ה"חפץ חיים" מה למסור בשמו לבני הגולה? אמר לו החפץ חיים: אמור להם שלעשות תשובה זה קל מאוד, מתחרטים על העבר ומקבלים על העתיד! כדאי שידעו אחינו שבגולה - המשיך ה"חפץ חיים" - שזו עצת היצר הרע שהוא מטעה את האדם לחשוב שקשה לעשות תשובה. ואין הדבר כך כלל וכלל!!! שהרי אם נחליט לשמוע בקול ה' נגיע עד אליו...כפי שמבטיחה התורה: "ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו".

הרב נסים יגן זצ"ל המשיל את הדברים באופן נפלא: אדם רוצה להגיע לחיפה ובטעות הוא עלה על האוטובוס הנוסע לאילת. ככל שהוא יקדים לגלות את טעותו ולהבין שהוא נוסע לאיזור הדרום במקום לאיזור הצפון, התיקון יהיה קטן יותר, אך אם הוא יגיע לקצה הדרך תקשה עליו מאוד החזרה. וזאת חייב כל אדם לדעת: גם אם הוא טעה ישנה דרך חזרה אך הדרך חזרה יכולה להיות קצרה ככל שהאדם יגלה מהר יותר את טעותו. ויש אנשים המכירים היטב את הדרך, צריך רק לשאול, אך היצר הרע מסמא את עיניהם של האנשים ולא נותן לשאול לחפש את דרך האמת.

שבת ניצבים היא השבת האחרונה של השנה, ונקראת תמיד קודם יום הדין, ובתחילת הפרשה הכתוב מזכיר לנו שבעוד ימים ספורים אנו עומדים ביום הדין לפני ה', כולם בלי הבדלי מעמד, גיל, השקפה, עדה וכדומה, אלא כל איש ישראל. גם מי שלא התעורר עד עכשיו יקום ויתנער וישוב בתשובה שלימה אל השם יתברך. משום שהתשובה כוחה גדול מאוד, מתי שיחזור להשם יתברך יקבלו באהבה וברצון.

נזכה כולנו לשנה טובה ומתוקה
להיכתב ולהיחתם לחיים טובים בריאים ומתוקנים
שבת שלום
מששון אליעזר פוקס

זמני השבת
הדלקת נרות
מוצאי שבת
7:33
6:34
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה
8:10: וית

אָהַל הַהִלְדוּשׁ

קידוש – קודם הקידוש נהגו לומר את הנוסח שתיקן הבן איש חי זצ"ל שבו ישנם בקשות וסימנים טובים לתחילת השנה. ויאמר את הקידוש בשמחה ובמאור פנים, ויזהר מאוד שלא יכעס ולא יקפיד בלבו בראש השנה כלל.

באמירת הסימנים יברך בתחילה "בורא פרי העץ" וגם שבירך ברכת "המוציא לחם" וכו'.

בסדר הסימנים איש, איש כמנהגו. ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמים. **ויזכור שלא הסימנים העיקר, אלא הכוונה שיהיה לכל בית ישראל שנה טובה ומבורכת**

בראש השנה אוכלים ראש של הכבש או ראש דג, ואומרים יה"ר שנהיה לראש ולא לזנב, אלא שיש להקשות אם אמרנו שנהיה לראש אזי פשוט שלא נהיה לזנב? תירץ ה"בן איש חי" שהמילה לראש זה ראשי תיבות: לעשות רצון אבינו שבשמים, והמילה זנב זה ראשי תיבות: זו נפש בהמית.

בעל התניא היה מזהיר את תלמידיו להקפיד על דיבוריהם בראש השנה. אכן, **טוב לעשות תענית דבור** בראש השנה כדי לסגור את הפיות של המקטרגים שרוצים לקטרג ואז הקדוש ברוך הוא אומר להם "למטה האדם שותק, גם אתם שותקים". יש לזכור שדיבורי ראש השנה מהווים שורש לכל הדיבורים במשך השנה כולה, ועל כן ראוי במיוחד להקפיד על זהירות מדיבורים אסורים ודיבורי חול, בפרט בעת הסעודות הקדושות.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

"אתם ניצבים לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל"

יש לדקדק מדוע צריך הכתוב להוסיף ולומר "ראשיכם שבטיכם" הלא לאחר שאמר "כולכם" אני מבין שכלל את כולם? ברם כוונת משה רבינו היתה להכניס את כל עם ישראל בערבות זה לזה כדי שישתדל כל אחד בעד חבירו שחלילה לא יעבור אף אחד מישראל על ציווי ה' יתברך, שאם אחד יחטא הרי כולם יהיו נתפסים בחטאו, לכן בתחילה כלל כולם יחד "אתם ניצבים היום כולכם" וכמו שאמרו רבותינו בתלמוד (שבת נד.) כל מי שיש בידו למחות באנשי ביתו ואינו מוחה נתפס על אנשי ביתו, וכל מי שיש בידו למחות באנשי עירו ואינו מוחה נתפס על אנשי עירו, ומי שיש בידו למחות בכל העולם כולו נתפס בעוון כל העולם כולו. ועל כן פירט הכתוב לאחר מכן "ראשיכם שבטיכם" וכו' שכל אחד יתחייב כפי מה שיש בידו: "ראשיכם" הם הגדולים שבכולם שיכולים למחות בכל ישראל - יתחייבו על כולם, "שבטיכם" - כל שבט ושבט יתחייב על שבטו, זקניכם ושוטריכם - כל זקן יתחייב על משפחתו, "כל איש ישראל" הם שאר העם כל אחד יתחייב על בני ביתו. ואחר שאמר כל איש ישראל אמר טפכם נשיכם וגרך בנפרד. כי הם לא נתפסים בעוון אחרים, משום שקטנים אינם בני דעה, ונשים וגרים אינם יכולים לשלוט על ישראל. (אור החיים הקדוש)

"ושבת עד ה' אלקיך"

את תפלת "על כן נקוה לך" [הנאמרת אחר עלינו לשבח] חיבר עכן, זה שמעל בחרם, ובגללו נהרגו אנשים. איך יתכן שזכה עכן לחבר תפלה מרוממת זו, שיהודים אומרים שלש פעמים ביום? ויותר מכך – בתפילת מוסף של ראש השנה, בחלק ה'מלכיות' אנו אומרים "על כן נקוה לך". במה זכה לכך עכן? מכאן רואים – אמר רבי חיים קניבסקי זי"ע – כמה גדול כוחה של תשובה. הרי בתחילה עכן כפר באשמתו, ואז יהושע עשה גורל, ויצא שהוא האשם. אמר יהושע לעכן: "בני, שים נא כבוד לה' אלקי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית, אל תכחד ממני". ואכן כך היה: "ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי לה' אלקי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי (יהושע ז, יט-כ). הוא הודה בחטאו, חזר בתשובה, ואף זכה לחבר את התפלה הזו – "על כן נקוה לך ה' אלקינו... להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון". הרי לנו עד היכן יכול אדם להגיע מכח תשובתו! (ומתוק האור)

"ולא אתכם לבדכם אנכי כורת את הברית הזאת"

היה סח ומפרש הרה"ק בעל האמרי חיים מויז'ניץ זי"ע "ולא אתכם לבדכם אנכי כורת את הברית הזאת" בזמן שאתם "לבדכם", איש איש לבדו, אינכם מאוחדים, אינני כורת ברית הברית בינינו רק כשאתם מלוכדים יחדיו, באחוה ורעות...

אהל המעשה

הרה"ק רבי משה מקוברין זי"ע היה מספר סיפור זה בכל שנה לפני תחילת התפילה בראש השנה. ברוסיה שלפני מאות בשנים שלט הצאר הרוסי על המדינה וסביבותיה, לצאר זה היה כסף ועושר רב ובן יחיד שנולד לו אחרי הרבה שנים, וכמובן ילד זה קיבל את כל מה שרצה ולא ידע מחסור מעולם בשנת ילדותו, כשגדל הילד והחל להתבגר לא ידע להחזיר טובה כלפי אביו על כל מה שהשקיע בו, ולא רק זה, אלא גם חתר נגד אביו וניסה כל העת איך להביא עוד ועוד אנשים לרשותו, ולהבאיש בפניהם את אביו, בכדי להפילו ולרשת את ממלכתו בחייו. אך כמו שכל דבר מתגלה בסוף, גם ניסיון זה של בן הצאר נחשף בפני אביו, ונגזר דינו למוות... והצאר הודיע שזהו גזר דין סופי, והוא אף איים בעונש על מי שיעז לבקש חנינה עבור בנו.

ביום ביצוע גזר הדין נזדמן הדבר שגם הצאר עבר והוא רוכב על סוסו יחד עם בני פמלייתו סמוך למקום ביצוע גזר הדין. בתחילה ניסה הצאר להתעלם מכך, אך בסוף גברו רגשותיו, הסתכל בעיני בנו ואמר לו: "מצטער אני שעשית את מה שעשית, וצר לי שצריכים להמית אותך, אבל אני לא יכול בשום פנים ואופן לחון אותך!" אמר הבן לאביו: אני מבין שעברתי עבירה חמורה, וכבר לא איכפת לי מה שיעשו איתי, אבל לפני שהולכים לבצע את גזר הדין, יש לי משאלה אחת אחרונה! עד המקום שיוציאו אותי להורג יש עוד כמה מטרים, עד שם, הייתי רוצה לרוץ לפניך ולקרוא עם כל הלב: **יחי אדוני הצאר לעולם! יחי אדוני הצאר לעולם!** כמובן, שמשאלתו האחרונה ניתנה לו כמקובל, והנה כשהחלו לתופסו וללכת עימו, החל להכריז **יחי הצאר! יחי הצאר לעולם!** בראות זאת אביו לא יכול היה לעמוד מנגד, והבחין כי זהו הכרזה שבתוכה יש גם חרטה עצומה על העבירה שנעשה, ומיד ציוה לשחררו, והשיב אותו אל חיקו ומשפחתו...

והיה ממשיך הרה"ק מקוברין זי"ע ואומר לחסידיו: **זהו מה שאנחנו אומרים להקב"ה בראש השנה, נכון שהתנהגנו לפניך בצורה לא טובה במשך כל ימות השנה, ונכון שמגיע לנו עונש חמור על כך, אבל אבא! לפני שאתה חותם את גזר דיננו, אנחנו צועקים לפניך "המלך"!!! המלך היושב על כסא רם ונשא המלך הקדוש! ואז בראות אבינו מלכנו כי אמת בפינו והננו באמת ממליכים אותו עלינו ומתכוונים אנו לשפר את מעשינו, נותן לנו שנה טובה, וכתובה וחתימה טובה לאלתר לחיים ולשלום.**

משל לבן מלך שאביו אהבו אהבת נפש ולא חסך ממנו מאומה. לימים סרח בן המלך לאביו והוחלט לגרשו מחצר המלך לבל יראה אביו" – בן המלך נע ונד ממקום למקום עד ששכח מיהו, מהו ומנין בא – "הגיע לכפר נידח והשתקע שם והפך להיות לאיש כפרי ומגושם. ויהי היום והמלך עבר ברחבי מדינתו ויצא כרוז מלפניו: כל מי שיש לו בקשה מלפני המלך יבוא ויבקש והמלך בטובו יעשה כבקשתו" – עת רצון שהמלך בא לעיר – "כולם התאספו בכיכר העיר לראות את המלך. בין הבאים היה גם בן המלך. והמלך הכיר אותו, ניגש אליו ושאל אותו: ומה אתה תבקש? אמר לו הבן, הכפרי: הנה בעוד ימים מועטים יבואו ימי החורף ואין לי מחסה מפני הגשם והשלג, לכן שאלתי ובקשתי שיצוה כבוד המלך ויבנו לי אוהל קטן אשר בו אמצא מחסה מזרם וממטר. כשמוע המלך את בקשת בנו, פרץ המלך בבכי. בראותו עד היכן הגיע בנו ששכח כלל מקום מוצאו, אינו מכיר את אביו, אינו יודע כי בן מלך הוא, ומה הוא מבקש?! בוטקה מפני הגשם?! אמר ה"דברי החיים": "הוא שכח שהוא בן מלך" ועל זה בכה האבא! במקום שהבן הזה יזהה את אביו ויתן קפיצה על כתפיו ויצעק: "אבא'לה שלי" ואז האבא יחזיר אותו הביתה לארמון. הבן שכח שהוא בן מלך! הוא לא מכיר את אביו, הוא מבקש בוטקה... זוטות! שטויות! במקום שיכיר את אביו, יתבונן טיפה, יזהה את אביו ויבקש ממנו: הביתה!...

הנמשל: יהודים, "אתם נצבים היום פְּלִקִים לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם", שלא תשכחו את "לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם", אלא "דַּרְשׁוּ ה' בְּהַמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיטוֹ קְרוֹב", הזדמנות, אל תחמיצו! אל תשכחו שאתם ישראל, בני מלכים - אתה לא נולדת בכפר, אתה לא כפרי מגושם ולא פלאח! בשבילם זה תפוח אדמה, תן לו בוטקה, הוא שמח וחלאס!
"דַּרְשׁוּ ה' בְּהַמְצָאוֹ" - המלך נמצא, אמנם גורשתם, חטאתם, תנו קפיצה אל האבא, או על האבא ותאמרו: "אבא'לה, אני רוצה הביתה. אני רוצה לשוב הביתה". מה אתם מבקשים בראש השנה? שיהיה כך, שיהיה כך, הרי זה הכל שטויות. מהי הבקשה הגדולה שעם ישראל צריך לבקש בראש השנה? אמר צדיק אחד: "וּגְאָלְנוּ גְאָלָה שְׁלָמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶד" – הוי אומר, תחזיר אותנו הביתה! ובבית יש בריאות, יש אוכל, יש מזרונים, שהרי כל הסבל שאנחנו סובלים היום זה בגלל שאנחנו לא בבית. אמנם אנחנו בארצנו, אבל לא בביתנו. חרבה עירנו...

קצת מאתנו

ראש השנה הבעל"ט יכול בשבת קודש, ידוע בשם בעל "הערוך לנר" שבדק ועשה חשבון שהשנים הכי גרועות שהיו בהם צרות לעם ישראל, היו בשנים שראש השנה חל בשבת, ומצד שני השנים הכי טובות היו ג"כ שראש השנה חל בשבת. ולכאורה מדוע? כידוע, בשנה שחל ראש השנה בשבת, אין תוקעים בשופר. תקיעת שופר היא הסגור של עם ישראל, על ידי שקול השופר עולה לפניו יתברך ומזכיר את עקידת יצחק, ובזכות קול השופר מתעוררים רחמים לפני הקדוש ברוך הוא. אך, בשנה שראש השנה חל בשבת, ובגלל זאת השופר הופך למוקצה ואין תוקעים בו, צריכה השבת לסגור על עם ישראל.

כתוב במדרש: באה שבת בטענה לקדוש ברוך הוא: לכל יום בשבוע יש בן זוג ליום ראשון את יום שני, לשלישי-את רביעי, לחמישי-את שישי, ולי, השבת, אין בן זוג! אמר לה הקדוש ברוך הוא: כנסת ישראל תהיה בן זוגך שנאמר: "וינוחו בך ישראל מקדשי שמך". ולכן אנו אומרים כל שבת: "בואי כלה בואי כלה". אם כך, ברור הוא, שאם בת הזוג 'שבת קודש' ממליצה עלינו טוב, זוכים לשנה טובה.

משל למה הדבר דומה? לשר חשוב אצל המלך, שנגזרה עליו מיתה. באה אשתו אל המלך ובקשה שיחון את בעלה לחיים, שמע המלך וחנן אותו. בשנה אחרת, נגזרה מיתה על שר אחר, אף כאן, באה אשתו ובקשה מהמלך לחון את בעלה, אך המלך לא חננו וציווה שיקיימו את גזר הדין. שאלו השרים: מדוע?! מדוע את השר הראשון חנן, ואילו את השר השני לא חנן לחיים? ענה להם המלך: אצל השר הראשון, ראיתי שבעלה דואג לה, מכבד אותה, מייקר אותה ואם אקיים את גזר הדין, אשתו תהיה מסכנה. מה שאין כן בשר הנוכחי שאיננו מכבד את רעייתו, מתעלם ממנה, היא סובלת ממנו בחייו, גם לה יוטב שיתקיים גזר הדין.

והנמשל... ברור כל כך! האם אנו מכבדים את בת הזוג- השבת, האם אנו מייקרים ומקדשים אותה? אז וודאי שתמליץ עלינו טוב, אבל אם חלילה אנחנו....

כל היודע שמועד משפטו קרב, שוקד על הכנת פרקליטיו וסנגוריו. הימים האחרונים שקודמים לראש השנה, הם הימים שראוי לכל אחד ואחד לבדוק את פרקליטיו וסנגוריו.

הזכירה הזו, שנזכה לה בראש השנה צריכה להיות כזו שחס וחלילה השבת לא תתבייש בנו. שתהיה לנו את הזכות בכלל שתעמוד לזכותנו. שלא יהפך חלילה סנגור ויעשה קטגור. אך איך תזכיר אותנו השבת לטובה, אם אנו לא שומרים אותה כראוי, אם אנו מקדימים כל עניין גשמי לפנייה? לפיכך, **בשבת האחרונה של השנה**, שבת שלפני יום הדין, שבו אנחנו זקוקים עוד יותר לסנגור- לשבת הקודש. נתחזק ביתר שאת ועוז בכבודה של השבת- את תפילות יום השבת הזה נתפלל בכוונה גדולה יותר מאשר בשאר הימים. פשוט לכוון את הפשט של פירוש המילים של התפילה. בסעודות שבת זו, נאכל את מאכלי השבת ונאמר: "לכבוד שבת קודש". ונצל כל דקה משבת קודש לדברי קדושה, ואז השבת תמליץ עלינו טובה שנזכה לשנה טובה ומבורכת.

**לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.**

**סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו**

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכנ"ס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 18:30

**בית הכנסת
"יעולי בבל"**
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

**תפילות בימי חול: שחרית - 7:30
מנחה - 18:30 ערבית - 19:20**

**שיעורי תורה שעה לפני מנחה
יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת
הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א**

**יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' - הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 20:30**

**תפילות שבת קודש:
(מניין פלג - שה"ש - 17:10 מנחה - 17:30)
שיר השירים - 18:10 מנחה - 18:30
קבלת שבת - 19:00
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30
מנחה ב' - 18:10 ערבית - 19:20**

**שיעורי תורה בשבת:
הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10**

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה

אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן גיט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

לעילוי נשמת
זמירה בת טובה ע"ה

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

**תפילות שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) 18:30**

שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית

**חדש!! ערב שבת
מנחה וקבלת שבת
בפלג --- 17:25**

**לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00**